

CURIERUL ROMÂNESC

(RUMÄNSKA KURIREN)

Anul 23 , nr. 268-270

PUBLICAȚIE TRIMESTRIALĂ

Ianuarie - Martie 2003

Ansvarig utgivare

SILVIA CONSTANTINESCU

Editor responsabil

Adress: Altvägen 99, 142 42 SKOGÅS, SWEDEN

Tel & Fax: + 46.8.7715736, 7717417

DINU ZAMFIRESCU

Vicepreședintele Fundației Horia Rusu:

"EU CRED CĂ O ȚARĂ NU ESTE CU ADEVĂRAT LIBERĂ DECÂT ATUNCI CÂND MAREA MAJORITATE A CETĂȚENILOR EI SE SIMT AUTONOMI ȘI ÎȘI IAU VIAȚA ÎN PROPRILE MĂINI, FĂRĂ SĂ AȘTEPTE CĂRJELE SAU BASTONUL VREUNEI AUTORITĂȚI SAU, MAI GRAV, A STATULUI."

Domnul Dinu Zamfirescu,
vicepreședintele Fundației Horia Rusu.
Foto: © Dinu Zamfirescu.

Silvia Constantinescu: Stimate domn Dinu Zamfirescu, sunt 20 de ani de când am realizat primul interviu cu dvs. și pe care l-am publicat în CURIERUL ROMÂNESC, 4/1982. Vă aflați atunci în exil la Paris și activați intens prin "Asociația foștilor deținuți politici din România" pentru ca Occidentul să cunoască situația grea în care se afla poporul român sub Ceaușescu. Îmi spuneți atunci că: "Nu cred că este exclus ca, mai curând sau mai târziu, Ceaușescu și familia sa să fie înlăturați". O profecție care avea să se îndeplinească. Așa cum ați afirmat, Ceaușescu și familia sa au fost înlăturați. Se poate afirma că o dată cu înlăturarea lui Ceaușescu și familia sa s-a înlăturat și comunismul din România? Este România astăzi într-adevăr o țară liberă?

Dinu Zamfirescu: Ideea mi se pare interesantă să facem un fel de bilanț al problematicei după 20 de ani. Pe atunci credeam într-adevăr că Ceaușescu și regimul comunist din România, ca și din tot așa-zitul "lagăr socialist", aveau să se prăbușească.

Era o evidentă că din punct de vedere economic fosta Uniune Sovietică să nu mai facă față aberațiilor comuniste. Pe de altă parte, lumea occidentală progresa rapid în toate domeniile, iar fenomenul globalizării trebuia să determine și lumea comunistă la dispariție. Asta bineînțeles și prin superioritatea militară extraordinară, în special a Statelor Unite, căreia nici o altă putere nu i-ar fi putut rezista. La noi, regimul Ceaușescu era condamnat la dispariție. Este drept că în 1982, atunci când răspundeam întrebărilor dumneavoastră, nu aveam în minte nici modalitatea prin care avea să sucumbe regimul comunist român și nici ceea ce a urmat. Speram într-o revenire la forme democrat-liberale deîndată,

☎ 25

ALTEȚA SA PRINCIPELE RADU DE HOHENZOLLERN-VERINGEN

Consilier al Majestății Sale Regele Mihai I:

"LOCUL ȘI VOCEA REGELUI MIHAI SUNT UNICE. EL ARE O ASEMENEA STATURĂ, ÎNCÂT ORICE AJUTOR, PE CARE EL L-AR DA ȚĂRII, NU POATE SĂ FIE DECÂT BENEFIC."

Alteța Sa Principele
Radu de Hohenzollern-Veringen.
Foto: Octavian Ciupitu / © CR.

Silvia Constantinescu: Alteță, obișnuiesc să încep interviurile prin a ruga persoana interviuată să se prezinte singură. Pentru că-mi oferiți curriculum vitae, pe care-l voi publica la sfârșitul interviului, vă rog să-mi vorbiți despre interesele deosebite pe care le aveți, despre ce citiți, despre ce muzică vă place, etc.

Alteța Sa Principele Radu de Hohenzollern-Veringen: Am o pasiune pentru muzică - Grieg, Enescu, Brahms, Puccini. Îmi place să călătoresc și să scriu. Îmi plac înotul, tenisul și călăria. Nu am aproape deloc timp liber. Am un câine de care sunt foarte legat, Ursus, pe care l-am găsit la aeroportul Otopeni în februarie 1997.

S.C.: S-ar putea spune că soarta Alteței Voastre este ca în basmele românești. Dintr-un tânăr obișnuit ați devenit consortul Prințesei Moștenitoare a României. Cum s-a schimbat viața Alteței Voastre după căsătoria cu Prințesa Margareta?

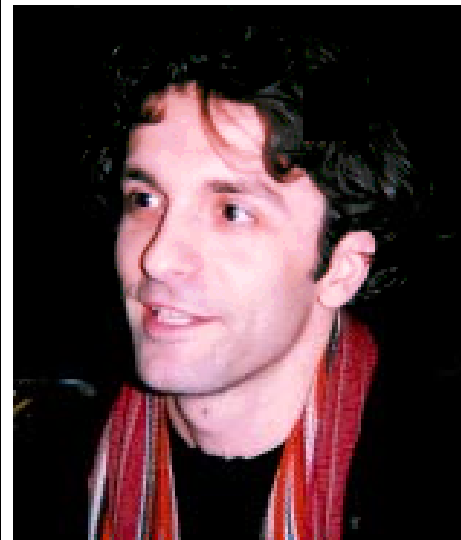
A.S.P. Radu de Hohenzollern-Veringen: A fost ceva pe cât de neobișnuit, pe atât de simplu. Provin dintr-o familie de medici, am primit o educație temeinică, din partea unor părinți și bunici înzestrați cu simțul măsurii, cu generozitate sufletească și cu erudiție. Până în 1996, timp de aproape douăzeci de ani, încă din copilărie, toată creativitatea, energia, toate cunoștințele și preocupările mele erau concentrate în lumea artei, o lume iluzorie.

☎ 15

DRAGOȘ MIHALCEA

Prim-Balerin al Operei Regale din Stockholm:

"ARTIȘTII SUNT CEI MAI BUNI AMBASADORI AI ROMÂNIEI ÎN LUME, MAI ALES CÂND ACEȘTIA SUNT RECUNOSCUȚI ȘI APRECIĂȚI ÎN ALTE ȚĂRI!"

Dragoș Mihalcea.
Foto: Octavian Ciupitu / © CR.

Silvia Constantinescu: Acum câteva zile (11 martie, a.c.) am fost împreună cu soțul meu, cu fiica noastră cea mică, Anne-Marie, și o prietenă a ei, să vedem varianta pusă în scenă de Peter Wright și Galina Samsova a "Lacului lebedelor". "Lacul lebedelor", alături de "Spărgătorul de nuci", devenise tradiția de Crăciun a familiei, de când am emigrat în Suedia. Văzusem fie în spectacol, fie pe video sau la tv, diferite puneri în scenă, așa că aveam destule informații despre balet, ceea ce a făcut să nu deschid programul dat când am luat biletele, mai ales că distribuția se publica cu numai 30 de minute înainte de începerea spectacolului. În seara spectacolului, n-am apucat să văd distribuția înainte de ridicarea cortinei. Când însă cortina s-a ridicat și "Printul Siegfried" a intrat în scenă, am avut o revelație. Întruchiparea "Printului Siegfried" era un tânăr înalt și suplu, cu mișcări elegante, dublate de o tehnică perfectă, care mă ducea cu gândul la un efeb. I-am cerut în șoaptă soțului meu programul cu distribuția și mare mi-a fost plăcerea să citesc că "revelația" era Dragoș Mihalcea, român. Am sunat a doua zi la Operă și am comunicat că doresc să te întâlnesc pentru un interviu. Și iată-ne stând de vorbă despre arta ta. Dragoș, te rog să te prezinti cititorilor CURIERULUI ROMÂNESC. Cine ești?

Dragoș Mihalcea: M-am născut în București, în 1977, într-o familie de oameni simpli. Am încă un frate, care este medic veterinar. Am studiat la Liceul de coreografie din București, dar am terminat studiile la Academia de Balet Kirov din Washington. Cariera mea este destul de scurtă. După terminarea liceului, am lucrat în Coreea de Sud,

☎ 11